

EL FAGOT

El fagot és un instrument de vent-fusta, de llengüeta doble. El seu tub, construït normalment en fusta d'erable o palissandre, amb perforació lleugerament cònica està constituït per dos cossos paral·lels que en total representen una llargada d'uns 2,60 metres. Del més petit d'aquets cossos surt un tudell on s'acobla la llengüeta, feta amb dues làmines de canya com la de l'oboè, però més ampla i llarga que la d'aquest. Sembla que els orígens del fagot se situen en el segle XVI quan algú va unir i comunicar dues *bombardes*, instruments de doble canya precursors dels oboès. Aquest fet sembla corroborat pel seu nom "fagot" que, en italià (fagotto) vol dir: "feix de branques", referència a l'aspecte que potser devia tenir aquest primer prototipus.

L'experiment va reeixir i ja en el segle XVI existeix tota una família d'instruments que anaven de l'agut al greu amb els noms de dulcians, baixots... És a partir d'aquest que, amb els perfeccionaments incorporats ja en el segle XVIII i que entre d'altres inclouen un mecanisme de claus similar al dels oboès, el fagot arriba a la seua maduresa. El fagot va ser adoptat com a baix dels instruments de vent-fusta. Per les seves característiques tècniques potser no és un instrument massa adequat per a determinades manifestacions líriques però, el seu paper efectiu i la seua sonoritat han esdevingut imprescindibles en el sí de l'orquestra. De la mateixa família i representant el paper de contrabaix del grup vent-fusta està el contrafagot, instrument de característiques similars al fagot, més gran que aquest i amb un cos que presenta més circumvolucions. Així com el fagot ràpidament va trobar partidaris incondicionals, per exemple Mozart, el contrafagot, bàsicament degut als seus inconvenients tècnics, va tenir la competència del sarrusòfon, instrument de doble canya i cos metàl·lic inicialment més evolucionat des d'un punt de vista tècnic i que, per la seua sonoritat, supliria el paper del contrafagot. En l'actualitat, gràcies a les millores tècniques incorporades pel contrafagot, aquest instrument forma part habitual de les orquestres, aportant el seu so càlid i ple.

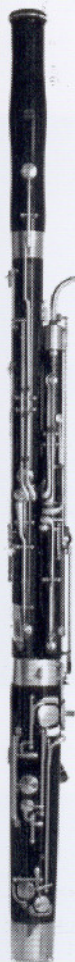
Adicions suggerides:

"Concert per a Fagot" de W.A. Mozart.

"Pere i el Llop" de S. Prokofiev.

"La consagració de la Primavera" (obertura) de I. Stravinsky.

"Concierto de piano para la mano izquierda" (contrafagot) de M. Ravel.

"MBUDI MBUDI NA MHANGA, Universo Musical Infantil de los Wagogo de Tanzània"

Polo Vallejo és compositor, musicòleg especialista en qüestions relacionades amb la didàctica de la música, després de la seua estada a Salzburg, i coneixedor de la música polifònica de diverses comunitats africanes.

En octubre de 1995, després de huit anys en contacte directe amb la música de l'oest d'Àfrica (Senegal, Gàmbia, Ghana, Burkina Faso, Camerun), Polo va decidir desplaçar-se a l'altre costat del continent i conèixer "in situ" els cants polifònics de los wagogo de Tanzània, una música que el va impactar i captivar des del primer instant.

Aquest llibre que et recomanem és un treball de camp on podem conèixer molt sobre aquesta part d'Àfrica i de la seua gent i costums. Va acompanyat d'un Cd on es poden escoltar la música i els cants. El llibre està escrit en anglès, francès i castellà.

